

Sygn. akt III Ca 653/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2013r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu, Wydział III Cywilny Odwoławczy w składzie

następującym:

Przewodniczący - Sędzia: SO Katarzyna Kwilosz – Babiś (sprawozdawca)

Sędzia SO Zofia Klisiewicz

Sędzia SR del. Katarzyna Romańczyk

Protokolant: prot. sąd. Ewelina Konieczny

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2013r. w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy z powództwa W. K.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Limanowej

z dnia 6 maja 2013r., sygn. akt I C 463/12 upr.

1. oddala apelację,

2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt III Ca 653/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 6.05.2013 r. Sąd Rejonowy w Limanowej zasądził od (...) S.A. w W. na rzecz W. K. kwotę 24.667,73 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 25.03.2012 r. do dnia zapłaty (pkt 1 sentencji), w pozostałym zakresie powództwo oddalił (pkt 2 sentencji), zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.713,70 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt 3 sentencji), nakazał ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa Kasy Sądu Rejonowego w Limanowej tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa od pozwanego kwotę 52,28 zł oraz od powoda W. K. kwotę 7,72 zł (pkt 4 sentencji).

Bezspornym w sprawie pozostało, iż w dniu 22.02.2012 r. na drodze z miejscowości L. do M. doszło do kolizji, której następstwem było uszkodzenie pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiącego własność powoda. Sprawcą szkody był G. F., który kierował samochodem marki M. o numerze rejestracyjnym (...) ubezpieczonym w (...) S.A. w W.. W związku z uszkodzeniami pojazdu powstałymi na skutek zdarzenia powód oddał samochód do naprawy

do serwisu w salonie (...) przy ul. (...) w K. i zgłosił szkodę pozwanemu w ramach odpowiedzialności cywilnej sprawcy. Wstępny kosztorys naprawy wyniósł około 43.300 zł netto, dlatego z naprawą powód czekał na decyzję towarzystwa ubezpieczeniowego. Po 30-tu dniach w dniu 27.03.2012 r. powód otrzymał drogą elektroniczną informację o przyznaniu kwoty bezspornej oraz że reszta odszkodowania będzie wypłacona na podstawie faktur. Następnie otrzymał zwykłym listem decyzję z dnia 28.03.2012 r. gdzie oświadczone, iż pozwany odmawia zaspokojenia żądanych roszczeń. Pismem z dnia 19.06.2012 r. pozwany poinformował powoda o przyznaniu na jego rzecz kwoty 2.254,45 zł tytułem kosztów wynajmu pojazdu zastępczego za okres 10 dni naprawy w oparciu o fakturę nr (...). W piśmie pozwany przyznał, że szkoda likwidowana w (...) S.A. została uznana za częściową.

W ramach postępowania likwidacyjnego z Auto Casco powód otrzymał odszkodowania w kwocie 18.600 zł. Likwidacja nastąpiła na podstawie decyzji z dnia 26.04.2012 r. przy przyjęciu tzw. szkody całkowitej ustalonej na poziomie 75 % wartości pojazdu przed wypadkiem określonej na kwotę 58.500 zł netto. Kwota odszkodowania ustalona jako różnica między wartością pojazdu przed wypadkiem a wartością pozostałości z uszkodzonego pojazdu (39.900 zł netto) przelana została na rzecz banku, który posiadał prawo zastawu na uszkodzonym samochodzie i który posiadał cechę wiarygodności z polisy Auto Casco. Powód nie był w stanie naprawić samochodu za takie odszkodowanie. Towarzystwo ubezpieczeniowe nie przedstawiło mu też nabywcy pozostałości uszkodzonego pojazdu za kwotę 39.900zł. Ostatecznie powód sprzedał pozostałości pojazdu osobie trzeciej. Po wypłacie odszkodowania (...) S.A. w G. pismem z dnia 16.05.2012 r. wystąpił do pozwanego z roszczeniem regresowym o zwrot kwoty 18.600 zł. Pismem z dnia 19.06.2012 r. pozwany przyznał odszkodowanie w kwocie 2.254,45 zł wypłacając tą kwotę na rzecz (...) Sp. z o.o. Samochód marki N. (...) powód wynajął w okresie od 28.03.2012 r. do 25.04.2012 r. w firmie (...) Sp. z o.o. w R. z przedstawicielstwem w K.. Za wynajem została wystawiona faktura nr (...) z dnia 25.04.2012 roku. Zapłacono za nią gotówką kwotę 4.477,20 zł brutto (3.640 zł netto). Uzasadniony technologicznie czas naprawy przedmiotowego pojazdu wyniósł 52 godziny i 42 minuty. Przy uwzględnieniu czasu potrzebnego na oględziny pojazdu, przygotowanie stanowisk, przemieszczanie pojazdu czas naprawy wyniósłby około 60 godzin. W okolicznościach konkretnej sprawy Sąd Rejonowy uznał, iż pozwany winien był powodowi zapłacić kwotę 24.667,73 zł, jako różnicę pomiędzy kosztem naprawy 43.267,73 zł netto, mieszczącym się kosztach ustalonych przez Sąd w oparciu opinię biegłego, a kwotą 18.600 zł wypłaconą powodowi w ramach likwidacji polisy Auto Casco. Koszty te obejmują naprawę należącego do powoda samochodu marki V. (...) przy użyciu nowych części zamiennych bez ich optymalizacji i w oparciu o stawki roboczogodziny 155 zł i 165 zł stosowane przez autoryzowany serwis. Przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności sprawy, do których zaliczyć między innymi także czas technologicznie uzasadniony czas naprawy (nie przekraczający w niniejszej sprawie 60 godzin) oraz fakt, iż już w dniu 27 marca 2012 r. powód wiedział jaka jest „kwota bezsporna” odszkodowania a w dniu 5 kwietnia 2012 r. zdecydował się zrealizować odszkodowanie na podstawie polisy z Auto Casco, powodując w naturalny sposób zawieszenie biegu postępowania likwidacyjnego u pozwanego, brak rzeczywistych dowodów pozwalających ustalić, że najem samochodu konkretnej marki i modelu był powodowi niezbędny w spornym okresie czasu. Roszczenie o zapłatę w zakresie kwoty 3.640 zł uznał Sąd za niewykazane (art. 6 k.c.) a przez to niezasadne.

Powyższy wyrok został zaskarżony apelacją przez powoda, w której zarzucił:

- naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez nie danie wiary zeznaniom powoda na okoliczność, że zapłacił kwotę 3640 zł netto tytułem faktury nr (...) wystawionej za najem pojazdu zastępczego N. (...) - ocena zeznań powoda w tym zakresie jest oceną dowolną, nie ma bowiem żadnych podstaw wskazujących na to, że powód nie uiszczył należności oraz że nie poniósł szkody,

- naruszenie art. 436 § 2 k.c., art. 361 § 2 k.c. w związku z art. 34 ust.1 ustawy z dnia 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych poprzez ich niezastosowanie - powód w okresie od 28.03.2012 r. do 25.04.2012 r. był najemcą samochodu zastępczego N. (...), ponieważ w wyniku wypadku drogowego uszkodzeniu uległ należący do niego samochód. Koszt najmu samochodu pozostaje w takim przypadku w związku ze zdarzeniem wywołującym szkodę i podlega wyrównaniu przez ubezpieczyciela w ramach zasady pełnego odszkodowania . Sąd Rejonowy niesłusznie oddalił powództwo co do kwoty 3640 zł tj. poniesionych kosztów najmu pojazdu zastępczego,

- naruszenie art. 436 § 2 k.c., art. 361 § 2 k.c., art. 477 § 1 k.c. w zw. z art. 34 ust.1 ustawy z dnia 22.05.2003 r.o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych poprzez ich niezastosowanie – odszkodowanie równe kosztowi najmu powinno być zapłacone przez pozwanego, jako że pozostawał on w zwłoce ze spełnieniem świadczenia tytułem kosztów naprawy pojazdu V. uszkodzonego w wypadku drogowym. Umowa najmu pojazdu została zawarta na skutek wypadku i tego, że pozwany nie zapłacił odszkodowania. Wskazując na powyższe zarzuty wniósł o zasądzenie na rzecz powoda od pozwanego kwoty 28 307,73 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 25.03.2012 r. do dnia zapłaty ; zasądzenie kosztów postępowania przed Sądem Rejonowym według norm przepisanych, w tym zasądzenie kosztów zastępstwa radcy prawnego oraz kosztów dojazdu pełnomocnika zgodnie ze spisem kosztów z dnia 6.05.2013 r., wniósł ponadto o zasądzenie kosztów postępowania przed Sądem Okręgowym według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja powoda nie zasługuje na uwzględnienie, ponieważ zarzuty w niej zawarte są niezasadne.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że w przypadku wynajmu pojazdu zastępczego szkoda powstaje z chwilą zapłacenia przez wynajmującego pojazd należności za wynajem. W tym momencie bowiem doznaje ona uszczerbku majątkowego. W związku z powyższym podstawowym warunkiem uwzględnienia roszczenia o zwrot kosztów pojazdu zastępczego jest wykazanie poniesienia wydatku na najem. Jak stwierdził Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 17 listopada 2011r. III CZP 5/11 podjętej w składzie siedmiu sędziów zwrotowi mogą podlegać tylko wydatki rzeczywiście poniesione . W niniejszej sprawie powód przedłożył do akt sprawy fakturę Vat nr (...) opiewającą na kwotę 4 477,20 zł brutto (3640 zł netto), na której brak jakichkolwiek informacji co do uiszczenia w/w kwoty. Istniejąca na fakturze rubryka o treści „Sposób zapłaty: gotówka”, nie stanowi dowodu uiszczenia w/w kwoty do rąk wystawcy faktury. Na fakturze tej są bowiem kolejne rubryki o treści: „ Termin zapłaty: 25.04.2012r.”, który pokrywa się z datą wystawienia faktury, „Numer rachunku bankowego”, „Razem: 4 477,20 zł”, „Zaliczka: 0 zł” i „Pozostało: 4477,20” oraz „Uwagi:” w której brak jakichkolwiek adnotacji, a w szczególności zapisu, że w/w kwota została uiszczona. W konsekwencji istniejąca w aktach faktura VAT jest tylko dowodem, że umowa wynajmu pojazdu została zawarta, natomiast nie jest dowodem uiszczenia należności za wynajem. Gdyby powód rzeczywiście zapłacił należność z w/w faktury to znalazłoby to odzwierciedlenie w jej treści, skoro termin płatności pokrywał się z datą wystawienia dokumentu. Mimo to na fakturze zapisano: „Pozostało 4 477,20 zł”, co oznacza, że należność nie została uregulowana. Sąd Rejonowy zasadnie zwrócił uwagę również na nieścisłości i niejasności w twierdzeniach powoda i jego pełnomocnika dotyczących najmu pojazdu zastępczego. Coraz powszechniejszą praktyką jest, że osoba wynajmująca pojazd zastępczy w rzeczywistości nie uiszcza ceny za wynajem lecz dokonuje na rzecz firmy wynajmującej pojazd cesji swojego roszczenia do sprawcy szkody o zwrot kosztów pojazdu zastępczego. W konsekwencji takiej umowy uprawnionym do dochodzenia kosztów najmu pojazdu zastępczego jest firma wynajmująca pojazd a nie poszkodowany, który ten pojazd ten wynajął. Z tej praktyki skorzystał także powód co wprost przyznał w swoich zeznaniach złożonych na rozprawie w dniu 20 listopada 2012r. odnośnie pojazdu wynajętego od firmy (...) w okresie od wypadku do dnia 28 marca 2012r. Składając zeznania powód wówczas zataił, że analogiczną umowę miał z firmą (...). Okoliczność tę ujawnił natomiast w oświadczeniu na ostatniej rozprawie twierdząc zarazem, że umowa cesji na rzecz(...) została zerwana z uwagi na trudności w odzyskaniu wiarygodności od strony pozwanej, dlatego za wynajem samochodu wystawiona została faktura powodowi za którą zapłacił gotówką. Gdyby to ostatnie twierdzenie było prawdziwe to po pierwsze w toku procesu ujawniłby się jakikolwiek informacje na temat dochodzenia przez (...)należności za wynajem od Towarzystwa (...) (co nie miało miejsca) a po drugie wystawienie faktury na powoda nastąpiło by później niż w dacie 25 kwietnia 2012r. gdyż ta data to data zakończenia wynajmu. Podane wyżej okoliczności poddają w wątpliwość wiarygodność zeznań powoda w kwestii pokrycia kosztów wynajmu pojazdu zastępczego w okresie od 28 marca do 25 kwietnia 2012r.

Niezależnie od powyższego rację ma Sąd Rejonowy podkreślając, że odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego. Jak stwierdził Sąd Najwyższy w w/w uchwale nie wszystkie wydatki pozostające w związku

przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym mogą być refundowane, istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów (art. 354 § 2, art. 362 i 826 § 1 k.c.). Na dłużniku ciąży w związku z tym obowiązek zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. W niniejszej sprawie powód nie wykazał, że wynajęcie samochodu N. (...) pozostawało w adekwatnym związku przyczynowym z wypadkiem tj., że było konieczne dla normalnego funkcjonowania jego firmy. Należy zauważyć, że w/w pojazd istotnie różni się od pojazdu uszkodzonego w wypadku i wykorzystywanego w prowadzonej przez powoda działalności gospodarczej. Skoro apelujący nie zdołał obalić prawidłowości oceny dowodów i ustaleń faktycznych Sądu I instancji to w konsekwencji za niezasadne uznać należało także zarzuty naruszenia prawa materialnego zawarte w pkt.2 i 3 apelacji.

W tym stanie rzeczy na zasadzie art. 385 k.p.c. w związku z art. 98 §1 k.p.c. i art. 108 §1 k.p.c. orzeczono jak w pkt.1 i 2 sentencji.

(...)